

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ III Γεώργιος Χειμαριάνης III Γράμματα - Ανταποκρίσεις: Λιπέρη 5Α, Λευκωσία III 1η Χρονιά - 1ο Φύλλο ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1947 Συνδρομές: Εσπερινός: Χρονιάτικη 10/- Εξάμηνη 5/- III Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα. ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

Η ΕΚΔΟΣΗ ΜΑΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΥ Θ' ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ

Η εφημερίδα μας κινδύφωρε! σε μια εποχή, που ο Παγκόσμιος Καπιταλισμός προσπαθεί να ανασυντάξει τις δυνάμεις του για την τελευταία του απόπειρα να συντριβή η δικοδούλωση της Σοβιετικής Ένωσης και του παγκόσμιου προλεταριάτου, και τη διαίωση της σκληριάς και της καταπίεσης ενάντια στις προλεταριακές δυνάμεις, όπου γής, με το φασισμό και τον πόλεμο. Ο κόσμος της αντίδρασης, της εκμετάλλευσης και της βίας, αντιλαμβάνομενος πως ο προσημασμός του στη ζωή εκπληρώθηκε, προσπαθεί, με κάθε τρόπο, να παρατείνει τη ζωή του, να πάει ενάντια με ούτους τους ιστορικούς νόμους της φύσης και της κοινωνίας, χρησιμοποιώντας, σαν όπλα προστάθεται του, ένα τρίτο παγκόσμιο — αντισοβιετικό — πόλεμο, ένα πόλεμο που θα ρίξει την ανθρωπότητα εκατοντάδες χρόνια πίσω, που θα γκρεμίσει ό,τι γερό έμεινε από τον τελευταίο πόλεμο σε συντριμνία. Αναπόφευκτα, όμως, χωρίς να το θέλει αυτός, γιατί αυτό προσταίνουν οι ιστορικοί νόμοι, κανένα άλλο δεν θα σκεπαστούν τα συντριμνία αυτά με το βάρος τους, παρά μονάχα το άθλιο σαρκίο του, το σαρκίο του που για να το διατηρήσει στη ζωή ως τα σήμερα δεν διασείει να καταστρέφει χωριά, πολιτείες, κράτη και ήπειρους, να σπάζει στην άβυσθο και στη μιζέρια, στην πείνα και την αβυσσότητα εκατομμύρια ανθρώπων που λιμνάζουν μέσα στην αφθονία των αγαθών της γής.

Προσημασμένος μ' ένα παραγωγικό μηχανισμό, που διπλασίασε τη δύναμή του, την κολλοσιαία άνοχη και πριν τον πόλεμο, πνιγμένος ως το λαιμό από πλούτο και όπλιμένους — ένα όπλο της Αποκατάστασης — την ατομική βόμβα — ο Αμερικανικός Ιμπεριαλισμός εξορμά προς την παγκόσμια κυριαρχία, για να καθυστερήσει την προσημασμένη οικονομική καταστροφή,

πιο καταστροφική άσκημη κ' από την καταστροφή του 1929, που η θύμωσή της τον κάνει να ανατριχιάζει... Κάτω από το ψεύτικο 'περικάλυμα για την άμυνα της 'δημοκρατίας', που... απειλείται από τον καινούργιο Ρώσικο 'δολοκλήρωτισμό', η Ουάσινγκτον συμμαχεί με τον Κιόχινγκο και την κάστα των φεουδαρχικών καπιταλιστών, ενάντια στις εφόδους των γιανονέζικων μαζών. Στην Κίνα όπλιζει τον Τσάγκ Κ'ai-Σέκ, που ρίχνει τα στρατεύματά του ενάντια στο Γιενάν. Στην Ελλάδα σπρώχνει την αντιδραστική μοναρχία των Τσαλδάρη-Σοφούλη, στην 'Ιταλία μηχανοραφεί με συνένοχο το Βασιλιά, στη Γαλλία ενθαρρύνει το Ντε-Γκώλλ.

Μ' αυτούς και πολλούς άλλους τρόπους ο παγκόσμιος καπιταλισμός, έχοντας έλι νευράληξ του τον Αμερικανικό Ιμπεριαλισμό του δολαρίου, προσημασμένο με άλυσόδεση το παγκόσμιο προλεταριάτο, καθιστώντας το άνικανο ν' αντιταθεί στις Ιμπεριαλιστικές όρεξεις του. Το παγκόσμιο, όμως προλεταριάτο, με αδιάκοπους ταξικούς αγώνες, τόσο στην Εγγύη Όσο και στην Αμερική και τις Αποικίες, απόδειξε ξανά την αλύγιστη θέλησή του ν' αποσπαστεί από την καπιταλιστική κόλαση, παρά τη θέληση των Κασσανδρών, των πεσιμιστών και των σκεπτικιστών μικροαστών κάθε είδους, που κατηγορούν το προλεταριάτο πως έχασε τον επαγγελματικό του δυναμισμό και που αμφισβόλλουν για την ιστορική του αποστολή να ανατρέψει τον Καπιταλισμό και στη θέση του να εγκαθιδρύσει το Σοσιαλισμό.

Για να υποδοστεί, όμως η αντίδραση από τον να σπρώξει την ανθρωπότητα προς το φασισμό και τον πόλεμο, πρέπει οι προχωρημένοι εργάτες να συσπειρωθούν γύρω από μια διεθνή πείρα της απελευθερωτικής ταξικής πάλης του προλεταριάτου και όλων των καταπιεζόμενων γενικά. Επιβάλλεται σήμερα, όσο και ποτέ άλλοτε, επαναστροφή στο Λένιν και στην ταξική πολιτική του επαναστατικού επαναστατικού σοσιαλισμού, για ν' αποφευχθεί η καταστροφή της ανθρωπότητας και του πολιτισμού.

...Οι κομμουνιστές θα πορνούν για τον έαυτό τους να κρύβουν τις ιδέες και τα σχέδιά τους. Κι όμως, σαν φανερά, ότι τα σχέδια τους δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν παρά με τη βίαιη ανατροπή όλου του παλιού κοινωνικού συστήματος. Οι τάξεις που διοικούν δε τρέμουν μπροστά στην ιδέα της Κομμουνιστικής Επανάστασης!... Προλεταρίοι όλου του κόσμου, Ενωθείτε!

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΜΑ ΚΙΒΩΤΟ

Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΠΑΙΡΝΕΙ "ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ, ΜΟΡΦΗ

Την οικονομική ανάπτυξη της πολεμικής εποχής διαδέχτηκε, στην Κύπρο, όπως και σ' όλες τις χώρες του κόσμου, μια δυνατή οικονομική κρίση, έλλειψη τροφίμων, μείωση ύμησης κ' έμμεση στα μεροκάματα άνεργια και σαν συνέπεια, μια μεγάλη λαϊκή δυσαρέσκεια. Η άστική τάξη, σε συνεργασία με τον ξένο κατακτητή και τους κοινούς τους πράχτορες, προσπαθούν με κάθε τρόπο να διοχετεύσουν αυτή τη δυσαρέσκεια σε κανάλια αποκλειστικά εθνικιστικά, φιλελιστικά, αρχιεπισκοπικά, εθνοαρχικά, συνταγματικά με αποκλειστικό σκοπό ν' αποτραβήξουν τη προσοχή του προλεταριάτου και των συμμάχων του από τα ταξικά τους προβλήματα και να μαδάσουν τον ταξικό τους προσημαστικό.

Παρ' όλ' αυτά δεν είναι λιγότερο αληθινό πως το εργατικό κίνημα διατηρεί επικίνδυνες αιχμές γυρισμένες τόσο ενάντια στον ξένο Ιμπεριαλισμό όσο κ' ενάντια στη ντόπια άστική αντίδραση. Κ' είναι ιδιαίτερα αληθινό πως το νεαρό προλεταριάτο του νησιού έχει άρχισι να κάνει την ανεξάρτητη εμφάνισή του στην πολιτική σκηνή ανοίγοντας καινούργιες επαναστατικές προοπτικές.

Η άστική — Ιμπεριαλιστική αντίδραση της μόνιμης και διαρκούς αντεπαναστάσεως δεν μπορεί φυσικά να μείνει στην αδράνεια μπροστά στο νέο κίνδυνο που αναπτύσσεται και πλησιάζει. Δεν μπορεί να τον κτυπήσει άνοικτα. Τα παιδιά της μέσης άπάτης έχουν ξεφύσει και δε φέρνουνε τώρα αποτέλεσμα. Πρέπει όμως με κάθε τρόπο να μηχανευτεί μια ή πιάστες μηχανοραφίες για να ξεγελάσει τον ταξικό της εχθρό που ολοένα και δυναμώνει.

Μπροστά σε μια τέτοια κατάσταση η αντίδραση βρίσκει τον έαυτό της υπαχρεωμένο να εξασκήση τον αντεπαναστατικό της ρόλο με τη μέθοδο μιας πιο έντονα σκηνιστικής απάτης και σύγχυσης. Στριβείται πάνω στα αποκλειστικά εθνικιστικά, φιλελιστικά, αρχιεπισκοπικά, εθνοαρχικά και συνταγματικά προσλήψεων για να συγχύσει την ταξική της εχθρό και να τον παρασύρει σ' αγώνες που δεν είναι δική του και που μέσα τους θα του πνίξει τον ταξικό του προσημαστικό.

Η αντίδραση, ξένη και ντόπια μαζί, έλπιζει πως χιτώντας το προλεταριάτο, και γενικά το λαϊκό κίνημα της Κύπρου, στη σύγχυση και την απάτη αυτής της κοινοβουλευτικής μηχανής που λέγεται «συνταγματικές ελευθερίες» και πελινώνοντας το μέλι σε στελέδες εθνικιστές, φιλελιστικούς αρχιεπισκοπικούς κ' εθνοαρχικούς αγώνες, θα μπορέσει να αναβάλει το γκρεμισμό της απ' την έξουσία τόσο στην Κύπρο όσο και σ' όλο τον κόσμο που η θέση της είναι ημερα αφάνταστα δύσκολη.

Η ντόπια αντίδραση σε συνεργασία με τον ξένο κατακτητή φιλελιστικά και ντόπια μαζί, έλπιζει πως χιτώντας το προλεταριάτο, και γενικά το λαϊκό κίνημα της Κύπρου, στη σύγχυση και την απάτη αυτής της κοινοβουλευτικής μηχανής που λέγεται «συνταγματικές ελευθερίες» και πελινώνοντας το μέλι σε στελέδες εθνικιστές, φιλελιστικούς αρχιεπισκοπικούς κ' εθνοαρχικούς αγώνες, θα μπορέσει να αναβάλει το γκρεμισμό της απ' την έξουσία τόσο στην Κύπρο όσο και σ' όλο τον κόσμο που η θέση της είναι ημερα αφάνταστα δύσκολη.

προλεταριακή ΑΝΟΔΟ — για να διατηρηθεί ή άστική τάξη στην έξουσία και να μείνη το προλεταριάτο στη σημερινή μίσηση θέση του.

Αυτό φυσικά δεν σημαίνει πως το προλεταριάτο κ' οι σύμμαχοί του πρέπει ν' απορρίψουνε τις συνταγματικές ελευθερίες, όσο μηδαμικές κ' αν είναι κ' όσο κ' αν η αντίδραση τις δίνει για δικούς της σκοπούς. Αντίθετα το προλεταριάτο κ' οι σύμμαχοί του πρέπει να χρησιμοποιήσουνε αυτές τις ελευθερίες και να φροντίσουν, με την ενεργητική και σταθερή τους επέμβαση στην πολιτική ζωή, να τις πλατύνουνε όσο πιο πολύ μπορούνε έτσι που να λυθούνε τα χέρια τους για ν' αγωνιστούνε πιο έντονα, πιο μαχητικά, για να πάρουνε κ' άλλες ελευθερίες. Ίσαμε που το προλεταριάτο φτάσει στην πλήρη του άνοδο μέσα στην κοινωνία. Μόνο τότε θα μπορέσει το προλεταριάτο να κατευνήσει την κοινωνία μαζί με τους προλεταριούς όλου του κόσμου στην οικοδόμηση της παγκόσμιας διεθνούς σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Οι εργάτες κ' οι σύμμαχοί τους που τώρα είναι οργισμένοι μέσα σ' ένα προσημαστικό σάλο ξένο προς τα συμπεριροντά τους θα πρέπει να κινητοποιηθούν και να συσπειρωθούν γύρω από το αίτημα για μια ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ — και ΟΧΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΤΙΚΗ — συνέλευση, δημοκρατική κ' ελεύθερα εκλεγμένη με καθολική αναλογική, μυστική ψηφοφορία άντρών και γυναικών που κλείσανε τα δεκαοχτώ τους χρόνια. Δηλαδή οι άνθρωποι που θα κάνουν το σύνταγμα πρέπει ΝΑ ΕΚΑΓΕΓΟΤΝΕ από το λαό κ' ΟΧΙ ΝΑ ΔΙΟΡΙΣΤΟΤΝΕ απ' την Ιμπεριαλιστική κυβέρνηση.

Μόνο αν το σύνταγμα γίνει από μια δημοκρατική εκλεγμένη ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ συνέλευση είναι δυνατό να εξασφαλιστούνε για το λαό της Κύπρου οι βασικές δημοκρατικές ελευθερίες — λόγου, τύπου, όργάνωσης, συγκέντρωσης, άπεργίας — που θα του επιτρέψουνε να κάνει συγκεκριμένο, μαχητικό, θετικό αγώνα για το ξεσκλιτωμά του απ' το νύχια του ντόπιου και του ξένου εκμεταλλευτή.

Σάν εξασφαλιστούνε αυτές οι βασικές ελευθερίες — και μπορούνε να εξασφαλιστούνε μόνο με την μαζική κινητοποίηση του προλεταριάτου της Κύπρου και την ενεργό ύπασηρήση, όχι της κυβέρνησης Τσαλδάρη και του Κυπριακού Έθνικού Κόμματος, με των άλλων άποικιακών σκλαβών και του παγκόσμιου προλεταριάτου γενικά και του προλεταριάτου της Αγγλίας ειδικά — σάν εξασφαλιστούνε τότε και μόνο τότε θα λυθούνε τα χέρια του προλεταριάτου της Κύπρου και των συμμάχων του για ένα πιο έντονα, μαχητικό κ' αποτελεσματικό αγώνα στο οικονομικό και σ' όλο πολιτικό πεδίο για την διεκδίκηση των ταξικών του απαιτήσεων.

Και μέσα σ' αυτόν τον αγώνα και με την αδιάκοπη πάλη ενάντια στην «διάρχη αντεπαναστάση» θα αφρηλητάθουνε και θ' άσφαλθούνε οι μαχητικές δυνάμεις του προλεταριάτου. Μέσα σ' αυτόν τον αγώνα το προλεταριάτο κ' οι σύμμαχοί του, φτωχομεσαίοι της πόλης και του χωριού, θ' αποτινάξουνε τις άστικές προλήψεις για έθνικες και φιλελιστικές άνωτερότητες, για εθνοαρχικές ήγειρίες για εθνοκοινωνικές αρχιεπισκοπικές διαμάχες, για κοινοβουλευτικές Ιερότητες, και για άδικιοδημοκρατικούς μεταοχηματισμούς.

Μέσα σ' αυτήν την αδιάκοπη πάλη στο οικονομικό και στο πολιτικό πεδίο το προλεταριάτο θα πλουτίσει την ταξική του συνείδηση κ' ελεύθερο πιο το μυαλό του από τις

άστικές και μικροαστικές σκοταδικές συγχίσεις και πλάνες θα γονιμοποιηθεί απ' τη δική του τη ταξική πείρα κ' έτσι διαποχήσει την πολιτική γνώση που του χρειάζεται για να εκπλέσει τα καθήκοντα που η ιστορία έβαλε στους ώμους του — σάν τη μόνη προσημαστική τάξη της παγκόσμιας κοινωνίας.

Μέσα σ' αυτόν τον αγώνα το Κυπριακό προλεταριάτο θ' αποκτήσει τις δυνάμεις και την γνώση και την πολιτική πείρα, θα βρή τον προλεταριακό τον ταξικό του προσημαστικό και μόνο σάν τον βρει θα μπορέσει να συμβάλει ενεργά και χειροπιαστά στον αγώνα που διεξάγει σήμερα το παγκόσμιο προλεταριάτο για την απόλυτη της ανθρωπότητας από τη μιζέρια, την πείνα, την αβυσσότητα, τον τρόπο του πολέμου — να συμβάλει στην εγκαθίδρυση της παγκόσμιας διεθνιστικής σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Προλεταρίοι μισοπρολεταρίοι, φτωχομεσαίοι της πόλης και του χωριού: η αντίδραση σήμερα συνεχίζει την «διάρχη αντεπαναστάση» της με νέα μέσα πιο άπατηλά, με νέες σκευωρίες και μηχανοραφίες, με προσημαστικό με ΝΕΟΤΕ ΠΡΑΧΤΟΡΕΣ και κάτω από «συνταγματικά» καλύμματα.

Πρέπει ν' αγράξουμε αυτά τα καλύμματα να τα ξεσχίσουμε για να φανεί σ' όλους πιο γυμνή η αντεπαναστατική τους πραγματικότητα και να επιτεχθεί ο ταξικός προσημαστικός μας. Θα πρέπει ν' αρπάξουμε αυτές τις «συνταγματικές» — δημοκρατικές — ελευθερίες — όσο μηδαμικές κ' αν είναι τώρα — και να τις μετατρέψουμε με τη δική μας επέμβαση και τη δική μας κινητοποίηση σε δική μας όπλα ενάντια στην αντίδραση. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να την αναγκάσουμε να άποδοχωρεί μέχρι που να την παραμερίσουμε μια για πάντα, και τότε θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε μαζί με όλους τους άποικιακούς σκλαβούς, μαζί με το προλεταριάτο όλων των χωρών — όχι μόνο το Έλληνικό — στην οικοδόμηση της παγκόσμιας διεθνιστικής σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Προλεταρίοι, μισοπρολεταρίοι, φτωχομεσαίοι της πόλης και του χωριού χωρίς τη δική μας επέμβαση δεν θα εξασφαλιστούνε τις τέσσερις βασικές δημοκρατικές ελευθερίες — άπεργίας, τύπου, όργάνωσης, συγκέντρωσης. Μόνο με τη δική μας κινητοποίηση μπορεί να γίνει. Προσημαστικοί προλεταρία θα βρείτε πως είναι ανάγκη να εξασφαλίσετε άποικιακούς πείση απ' τα κάτω και τα πάνω για να εξασφαλιστούνε αυτές οι ελευθερίες. Η ελευθερία δεν είναι, δώρο που το δίνουν σε κάποιον, χωρίς να αγωνιστεί για να το πάρει μόνος του.

Θα βρεθεί πως είν' ανάγκη να άργανωθεί στους τόπους δουλειάς, στη συνοικία, στη συντεχνία, παντού — ο αγώνας για τη σταθερή διεκδίκηση αυτών των άποικιακών δικαιωμάτων του ανθρώπου που εμείς δεν τα έχουμε άκόμα.

Το σύνθημα θα είναι: Ελευθερία για άπεργία, Ελευθερία Όργάνωσης Συγκέντρωσης Ελευθερία Τύπου. Το πρώτο βήμα που θα άνοίξει το δρόμο για τους νέους αγώνες του Κυπριακού προλεταριάτου για να μπορέσει να συμβάλει στον αγώνα του παγκόσμιου προλεταριάτου για την εγκαθίδρυση της παγκόσμιας διεθνιστικής σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Προσέχετε απ' τις εθνικές, φιλελιστικές, αρχιεπισκοπικές παγίδες. Μή χάνετε τον ταξικό σας προσημαστικό, θά συνεχίσουμε.

ΚΑΤΩ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ!

Το καθήκον του Διεθνούς προλεταριάτου ενάντια στην προετοιμασία του νέου ματεχουλίσματος.

Η πάλη για την επικράτηση ανάμεσα στον παλιό κόσμο, τον κόσμο της αδικίας, της φευτιάς, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, και το νέο κόσμο, το κόσμο του σοσιαλισμού και της κοινωνικής δικαιοσύνης, δόξα να παίρνει δεύτερη μορφή.

Ο παλιός κόσμος, μπροστά στην άδρητη ιστορική ανάγκη του να πεθάνει και να εξαφανιστεί, προσπαθεί να εξασφαλίσει, με όποια δήποτε μέσα—άπειλες, οικονομικές μεταρρυθμίσεις, φετιχικές υποσχέσεις, δωροδοκίες, υπέρ μορφή δανείων—την παράταση της άμαρτωλης ζωής του. Κι' ήταν τα μέσα αυτά φανερότερα από ποτέ.

Όσο όμως κι' αν προσπαθήσουν οι διάφοροι αντιδραστικοί να παρατείνουν τη ζωή του παλιού και σάπιου αυτού καθεστώτος, που λέγεται Καπιταλισμός, οι προσπάθειές τους θα πάν χαμένες, γιατί ο καπιταλισμός είναι ο ίδιος δημιουργός κι' εξακολουθεί να δημιουργεί τις συνθήκες και τα αίτια εκείνα, που θα φέρουν τη πτώση του. Η ανάπτυξη της βιομηχανίας μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα, αντί να φέρει την ευτυχία φέρει την ανεργία, την εξαθλίωση και τη φτώχεια. Η υπερπαραγωγή και η αφθονία των αγαθών αντί να φέρει την ευημερία, φέρει την κρίση και την αθλιότητα. Ο πλούτος από μέρα σε μέρα συγκεντρώνεται σε λιγότερα χέρια και η φτώχεια και η δυστυχία των μαζών διευρύνεται σε πλάτους κύκλους. Το καπιταλιστικό σύστημα είναι πια εφ' όψει το κλείσιμο του. Η μόνη ελπίδα για την ανθρωπότητα, γιατί μονάχα κακά μπορεί να προσφέρει στο κόσμο και τίποτε άλλο. Γι' αυτό από μέρα σε μέρα οι έθνη του καπιταλισμού πολλαπλασιάζονται καταπληκτικά, με αποτέλεσμα σίγουρα να τήν ανατρέψουν. Η μοιραία σύγκρουση είναι αναπόφευκτη.

Στο μεταξύ, μία οικονομική κρίση, που παρόμοια της δεν γνώρισε η ιστορία, πρόκειται να ξεσπάσει σαν θύελλα, απειλώντας να κλονίσει συνδέματα το άστικα οικοδόμημα. Ο διεθνής καπιταλισμός, μπροστά στο ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης και των κινδύνων των εξεγέρσεων, προσπαθεί να χαλιναγωγήσει τις μάζες με την επιβολή της τρομοκρατίας και του φασισμού [Ελλάδα, Αμερική κλπ].

Επιπρόσθετα προς τα μέτρα αυτά, ο καπιταλισμός ετοιμάζεται έτσι, που είναι πια θα έχει χάσει κάθε ελπίδα ανάρρωσης απ' τη στιγμή άρρώστια της κρίσης που τον μαστιάζει, να ριχτεί και πάλιν σε πολεμικές πεπέσεις, με σκοπό να ξεπεράσει την κρίση του, διατηρώντας για τις τρομακτικές συνέπειες που θα έχει ο νέος πόλεμος. Ο διεθνής καπιταλισμός μπροστά στον κίνδυνο να χάσει την βασιλεία του, δεν θα διστάσει να

μετατρέψει τον κόσμο σε πυροτέχνημα, σε κόλαση φωτιάς και αιδέρου.

Μία μονάχα δύναμη είναι ικανή να σταματήσει το δολοφονικό χέρι των καπιταλιστών εμπόρων του θανάτου. Κι' αυτή η δύναμη είναι το ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ. Όλα τα άριστοτάτα κόμματα πρέπει να εζητήσουν στις μάζες τους καταχθόνιους σκοπούς του διεθνούς καπιταλισμού και να τους κατατοπίσουν πάνω στις τρομακτικές συνέπειες που θα έχει ένας τέτοιος πόλεμος πάνω στην ανθρωπότητα. Ίδιαίτερα η διεθνής νεολαία πρέπει να ποιστεί με το αντιπολεμικό μίσος και να δημιουργηθούν παντού αντιπολεμικές οργανώσεις, μέσα στις οποίες να μπουν όλοι οι προδευτικοί διανοούμενοι, οι εργάτες και κάθε τίμιος άνθρωπος που μέσα το πόλεμο και που θέλει να σώσει την νεολαία και γενικά την ανθρωπότητα απ' τη δολοφονική αυτή άπαισιρα. Οι πατέρες κι' οι μητέρες, που έχουν παιδιά, και συναισθηματικά περισσότερο από κάθε άλλο το πόνο του σκοτωμού των παιδιών τους στον πόλεμο, ας μισήσουν πιο πολύ τον πόλεμο απ' τους άλλους και να συσπειρωθούν κάτω απ' το αντιπολεμικό λάβαρο της ειρήνης και της προόδου, το λάβαρο του σοσιαλισμού. Μερικοί απ' αυτούς ας πάσουν να ακολουθούν τους πράχτορες του διεθνούς φασισμού που φορούν τη μάσκα του «εθνικισμού» ή του «σοσιαλισμού» για τους ξεγελούν. Αυτοί είναι εκείνοι που συνωμοτούν για να στείλουν τα παιδιά του λαού στο σφαγείο δίχως να την πατρίδα μα στην πραγματικότητα για την υπεράσπιση του δικαιώματος του καπιταλιστή για να γδέρνει τον προλετάριο και για την καταστολή εξεγέρσεων των σκλάβων των άποικιών.

Δείτε πως όλοι οι εθνικισμοί, φρονες και σοσιαλπατριώτες σήμερα είναι όργανα και πράχτορες ξένων ιμπεριαλιστικών κρατών που καταπιέζουν άποικιακούς λαούς!

Το σύνθημά μας πρέπει να είναι:

«ΚΑΤΩ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ!»

Ελευθερία και Κοινωνική Δικαιοσύνη για όλους.

Γ. ΟΝΗΣΙΑΟΣ

Ζητήστε από τον παντοπώλη σας ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΤΣΑΓΙ ΧΟΡΝΙΜΑΝ

—Το τσάι που το προτιμούν από ένα αιώνα τώρα.

—Το ανώτερο σε άρωμα και γεύση.

—Το εργοστάσιο προμηθεύει την εξαιρετική ποιότητα του τσαγιού του από το 1825.

—Εισάγεται από 25ετίας στην Κύπρο.

Γενικός Αντιπρόσωπος και Εισαγωγέας:
Ι. ΚΑΤΣΟΥΝΩΤΟΣ
Λευκωσία

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΣΤΟΝ "ΕΡΓΑΤΗ"

Πήραμε από την Πάφο τους πιο κάτω χαιρετισμούς που μας υπάλλησαν μόλις ανακοινώθηκε πως θα κυκλοφορούσε η εφημερίδα μας:

«Με χαρά κι' ενθουσιασμό πραγματικά έρεξε οι εργάτες της Πάφου πληροφορηθήκαμε, πως σύντομα θα έρθει και θα κυκλοφορήσει η εφημερίδα «ΕΡΓΑΤΗΣ», που είμαστε βέβαιοι πως θα ασχοληθεί με τα εργατικά προβλήματα, σαν κρινουμε τις συνθήκες, που επιβάλλουν την έκδοση μιας γνήσιας εργατικής εφημερίδας, δσα και από τη γραμμή της που διαβάσαμε στο πρόγραμμα που κυκλοφόρησε.

Κανένας εργάτης σήμερα δεν παραγνωρίζει το γεγονός πως όλες γενικά οι εφημερίδες του νησιού μας, ληγατέλειαν τα εργατικά προβλήματα—κι' αυτά δεν είναι λίγα—και ασχολούνται με την ελαφρή φιλολογία, που τείνει να καταστήσει τον εργαζόμενο λαό, και ειδικά τον εργάτη, «ταριωτή-θνηκιστή» και να τον ρίξει όριστικά στο σπιδνισμό.

Είμαστε βέβαιοι, πως η γνήσια εργατική εφημερίδα «ΕΡΓΑΤΗΣ» θα ασχοληθεί με τη σύμφιξη των σχέσεων όλων των εργατών, οποιοδήποτε φύλης, φύλου και θρησκείας και θα χει αποκλειστικά, σαν βασική της γραμμή, την εξυπηρέτηση των εργατικών προβλημάτων, των εργατικών δικαιών και θα ενώσει σ' ένα ενωμένο εργατικό μέτωπο όλους τους εργάτες του νησιού μας, που με την τεράστια τους δύναμη, θα αντιμετωπίζουν το κάθε του πρόβλημα.

Ακολουθώντας αυτή τη γνήσια εργατική γραμμή ο «ΕΡΓΑΤΗΣ» δλου; έμας τους εργάτες της Πάφου, θα μας βγει μέσα σ' αυτό τουτο τον αγώνα για την επιδίωξη των εργατών δικαίων.

Χαίρετε άλλος εργάτης υπάλληλος από την Πάφο, μας γράφει:

«Λύσσα στις εφημερίδες πως πρόκειται μέσα στο Σεπτέμβρη να κυκλοφορήσει την εφημερίδα «ΕΡΓΑΤΗΣ». Από πληροφορίες μου και από τη δήλωσή σας ότι θα επικροτεί τις ύγεις αρχές του Διεθνούς Σοσιαλισμού, αντιλαμβάνομαι ότι πραγματικά θα αγωνιστεί για τα εργατικά δίκαια και για τη δικαιοσύνη των εργατικών αγώνων. Γι' αυτό το εγώ μου κάθε δυνατή επιτυχία, και προπαντός όπως αυτή γίνει ο πραγματικός φρουρός και καθοδηγητής των πραγματικών εργατικών συμφερόντων.

Μία φορά ήμουν κ' εγώ αγωνιστής μέσα στο 'Ακίλ και στις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Μά τώρα, το όρολόγο καθαρά, το κόμμα (Ακίλ) μάρανε μέσα μου κάθε φλόγα και κάθε αγωνιστική διάθεση και έτσι βρισκόμαι στο περιθώριο, μακριά από κάθε ανάμνηση στο κίνημα που την χαλάρωση και τη φθορά του στη Πάφο τουλάχιστο, παρακολουθώ σιν ένας ξένος.»

ΕΝΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΕΣ...

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ!!

Τους καυμένους! Επιτρέπεται; Νά τους πούν τέτοιο πράγμα! Νά τους εκθέσουν τόσο βαρείας κατηγορίας! Και όμως τόληψαν να τους πούν! Νά κατηγορήσουν (!) ότι είναι κομμουνιστές! Νά τους κατηγορήσουν, ότι ασπάζονται την «Ερυθράν Ίδεολογία». Ότι πιστεύουν στην «ακολουθία της διδασκαλίας των Μάρξ, Έγκελς, Λένιν. Αυτοί που καταβαίνουν με τόσο φανατισμό για να εκλέξουν 'Αρχιεπισκόπο! Αυτοί που για να κάνουν εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα θέλουν να έχουν 'Αρχιεπισκόπο 'Εθνάρχη! Αυτοί που άποκυρήξαν σαν προδοτική, αντιεθνική και αντιπatriωτική τη γραμμή του παλπού Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου! Αυτοί που μετάτρεψαν τις σελίδες των εφημερίδων τους από αγωνιστικό στίβο του εργατή σε σελίδες για τη μόδα, για διαγωνισμούς για το ποδόσφαιρο, την ποίηση, τη λογοτεχνία, τις παροιμίες και το γέλιο! Αυτοί που έζημωδούν μέχρι έβδδου ούρανο τον πρώτο τυχόντα που θα μιλήσει «για ένότητα και συμφιλίωση» μεταξύ εκμεταλλευτών και εκμεταλλευόμενων! Αυτοί που παρουσιάζουν στα δικαστήρια όποιο τους... βρίσκει με τη λέξη «άθεο!»

Και βέβαια θύμισαν Και πολύ σωστά οχίζον τα ρούχα τους για την άδικη τούτη κατηγορία! Πολύ καλά έκαναν οί «όπαδοί» της ερυθράς Ίδεολογίας» να κατηγορήσουν τους συκοφάντες

ΜΟΝΟ

ΜΕ ΤΗ ΓΡΟΘΙΑ!

(Απόκριση στη λογοδιάρροια της εβδομαδιαίας χρονιάς ένωτικής πολιτικής).

Κύπρο μου! κι' μίν καρτερές ποέ σου 'Ελευθερίες χωρίς τα χέρια πότολια ν' αηλώσας, τη Γροθιά κι' Για μένα μία κ' αλίνα σοφία, η Παροί μία: «Καληφάρα με το χέρι του, που κάνει τη δουλειά!»

Τέτοια δώσαν απόκριση κάποιες τσ Λογιστές τσ Διοικήτες που το ρωτήσανε γιατί είναι έτσι παχά.

«Ετσι να κάνεις, Κύπρο μου! να μη σου λένε οι Κλάδοι: «που να ζυμώσες δε θέλει, όλο και κοσκινεί.»

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΝΣ
12.1.1947.
στη Λεγκοσία.

τους σά διαστρεβλωτές της αλήθειας. «Αν δεν το πιστεύετε, διαβάστε τον «Δημοκράτη» της Πέμπτης 11 του Σεπτεμβρίου. Κυτάτε στις πρώτες δυό στήλες της πρώτης σελίδας, κάτω από τον γενικό τίτλο «Κρίσις» και με υπότιτλο «Και πάλιν οι διαστρεβλωτές». Παρά καλά τους τα τά ψάλλουν εκεί μέσα πως' αυτοί ποτέ τους δεν ώνόμασαν τους έαυτούς τους «κομμουνιστές», αλλά τους το «κόλλησαν» κατά γελούσι και κακομοιρικό τρόπο, οι «εθνικιστές». Μάλιστα, κύριοι. «Αν ήταν κομμουνιστές πρώτοι αυτοί θά τόλεγα. Αλλάστε και ο Μάρξ—Έγκελς σ'ό «Μανιφέστο» τους, αυτό διακηρύχουν: «Οί κομμουνιστές το θεωρούν ανώγειο για τον έαυτό τους να κρύφουν τις Ίδées και τα σχέδιά τους». Αυτοί ποτέ τους δεν είπαν τέτοιο πράμα. «Αν ήταν δεν θά τόλεγα; Μά έλα που δεν είναι έτσι!»

Γιά να πάσουν όμως να τους κατηγορούν άδικα, τους συμβουλεύουμε να κάνουν μερικές δηλώσεις ακόμα, για να διαφεύγουν από το λαό καλύτερα πάνω στο ζήτημα τούτο. Στο έργο τους αυτό, τους το υποσχόμαστε υπεύθυνα, είμαστε πρόθυμοι να τους βοηθήσουμε όσο μπορούμε. Πέστε το δυνατό, διακηρύξτε το παντού κ. κ. δ'ήθεν «όπαδοί της ερυθράς Ίδεολογίας» Για να πάμε ο κάθε τυχόν να σ'ος προσάγει τις οποιές βραβείες βραβείες και τίποιες κακόβουλες συκοφαντίες μέσα μιση ήρα στο τέλος του δεύτερου τετάρτου του Εικοστού Αίωνα!!

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ

Ο «ΕΡΓΑΤΗΣ» σ'α γνήσιο εκφραστικόν όργανο της εργατικής τάξης της Κύπρου, που έχει τάξει σαν σκοπό του να γίνει, απ' τη σημερινή πρώτη έκδοσή του θέτει αυτές τις στήλες στη διάθεση των εργατών και των συμμάχων των για να εκφράζουν τις γνώμες και παρατηρήσεις τους πάνω σ' όποιαδήποτε οικονομικό, πολιτικό ή κοινωνικό ζήτημα παρουσιάζονται. Γι' αυτό καλοθύμους εργάτες να γράφουν με τα ρεζύμια χέρια τους και με το άσφοιο προλεταριακό κριτήριο και να εκφράσουν όποιαδήποτε προβλήματα τους άπασχολούνε και σ'αν' όλα έκείνα που η γραφειοκρατία παραπαθεί να πνίξει..

ΤΟ "ΓΟΗΤΡΟ" ΤΗΣ Κ. Ε. Ο. ΚΑΙ ΤΟ ΨΩΜΙ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΥ ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΠΡΟΔΟΜΕΝΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Στις 26 και 27 του Ιούνη, η 'Εταιρία ΚΕΟ «μυρίστηκε» οργανωτική δουλειά των εργατών της για συμπλήξη Συντεχνίας. Αμέσως άπόλυσε 27 από τους εργάτες της, νέους και παληούς, για να τρομοκρατήσει τους υπόλοιπους και να σταματήσουν τις προσπάθειές τους για την ίδρυση Συντεχνίας. Οί εργάτες, όμως, αντιλαμβανόμενοι το συμφέρο τους και πιστοί στο σκοπό τους, κάλεσαν γενική συνέλευση, εξέλεξαν την επιτροπή τους και έστειλαν τα αιτήματά τους στη Διεύθυνση του εργοστασίου, με 24 ώρες προθεσμία, για να σκεφθεί και ν' απαντήσει. Η απάντηση της 'Εταιρείας ήταν αρνητική κι' οί εργάτες, την 1ην του Ιούλη, μέρα Τρίτη, και ώρα 10 1/2 π. μ. κατέβηκαν σε απεργία. Πέσο ταξικά τωστή κι' ένθαρρυντική έκείνη τη στιγμή η στάση των εργατών, σαν έγκαιλάσαν τις δουλειές τους, ήρομοι κι' επιδημικοί, και ξεκίνησαν για τον μεγάλο αγώνα! Πιο συγκινητική στιγμή ήταν σαν οί εργάτες περνοσαν τον δρόμο από τη ΚΕΟ για το οικημα των Συντεχνιών. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά στέκονταν στα πεζοδρόμια και δάκρυζαν από ταξική λαρό, βλέποντας τόσους εργάτες κι' εργάτριες, που επί τέλους νά κατάφεραν να λύσουν τη γλώσσα τους και να σπείρουν τα δεσμά τους. Στις Συντεχνίες, όλοι οί άλλοι εργάτες μας περίμεναν με άγωνία. Μόλις μάς είδαν έσσεσαν σε ζητωκραυγές και λειροκορήματα.

Κάνανε συνέλευση και πολλοί συνάδελφοι μίλησαν για τη σημασία της απεργίας και τα καθήκοντα των εργατών απέναντι σ' αυτή. Οί εργάτες δώσανε τον όρο τους, τον εργατικό τους όρο, πως δεν θά στραφούν στη δουλειά αν δεν έκανο ποιηθούν πλέρια τα αιτήματά τους. Τα αιτήματα που υποβλήθηκαν στη Διεύθυνση της 'Εταιρίας ήταν τα πιο κάτω:

1. Αναγνώριση της: υπό ίδρυση «Συντεχνίας 'Εργατών και Υπαλλήλων ΚΕΟ».
2. 'Επικρατοποίηση όλων των εργατών συμπεριλαμβανομένων και των απολυθέντων μέχρι της 27 του Ιούνη.
3. Σατανισατοσάωση βδομαδιακής δουλειά.
4. Δεκαπέντε μέρες προεκδοποίηση σε περίπτωση άπόλυσης.
5. Δεκαπέντε μεροκάματα, για κάθε χρόνο δουλειά, σαν άποζημίωση σε περίπτωση άπόλυσης.
6. 15 ομο αύξηση για όσους εργάτες πέφταν πάνω από τα 10] μεροκάματα και 20 ομο για όσους πέφταν κάτω από τα 10].
7. Πληρωμή για δέκα γιορτάσιμες μέρες το χρόνο.
8. Η ύπερωρία να πληρώνεται, ή μια—μισήμιση για τις καθημερινές και διό για τις Κυριακές.

9. Νά δημιουργηθεί Ταμείον Ίατρικής Περίθαλψης για τους εργάτες και τις οικογένειές τους.

Καταμερίστηκαν όλοι οί εργάτες τη δουλειά για πίκεις, για το συσσίτιο, για το κάθε τι που μπορούσε να παρουνιστεί στην έξυπρήτηση του αγώνα. Οί εργάτες, όλοι ενωμένοι, πειθαρχούσαν στις αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων και της άπεργιακής τους επιτροπής. Κάνανε τακτικά πικετοφορία στους δρόμους. Χωρίς να προδώσει τον άγωνά κανένας εργάτης, πηγάλναν όλα καλά, ως την ημέρα των διαπραγματεύσεων μεταξύ 'Εταιρείας και επιτροπής των εργατών, μέσο του κ. 'Ασιώτη, χωρίς να έρχονται σε άμεση επαφή ή 'Εταιρία κι' οί αντιπρόσωποι των εργατών. Στις διαπραγματεύσεις αυτές η 'Εταιρία δεν δέχτηκε ν' άγνωρίσει την 'Εργοστασιακή Συντεχνία, δέχτηκε όμως να ίκανοποιηθεί όρισμένα αιτήματα των εργατών. Πάνω στις διαπραγματεύσεις η άπεργιακή επιτροπή κάτω από την καθοδήγηση της Ε.Σ.Ε. Λεμεσού, πρότεινε στους εργάτες να δεχτούνε **επιτροπή του εργοστασίου** αντί Συντεχνία, «όρη της τσους της 'Εταιρίας μία και άρνιόταν ν' άγνωρίσει τη συντεχνία.» Το ζήτημα μπηέσε σε ψηφοφορία και έπεκρότησε η εισηγηση της Ε.Σ.Ε.Α με 130 ψήφους υπέρ και 42 κατά.

Πέρασαν άλλες τόσες μέρες και η άπεργία συνεχίζόταν κανονικά, χωρίς να παρουσιαστεί κανένας άπεργισατής. Τέλος, έφτασε η 39η μέρα της άπεργίας, που άποφασίστηκε να κλεισι ή άπεργία και να επιστρέφουν οί εργάτες στη δουλειά τους. Ύστερα από συνέσκεψη της άπεργιακής επιτροπής με τη Διεύθυνση της 'Εταιρίας, έκλεισαν συμφωνία να λυθεί ή άπεργία με τους πιο κάτω όρους:

1. Η 'Εταιρία να άναγνωρίσει εργοστασιακή επιτροπή. (Αντί Συντεχνία).
 2. Η 'Εταιρία να προσλάβει μέσα σε 10 μέρες από τη λήξη της άπεργίας μόνο 150 εργάτες, άπό τους 250 που άπεργήσανε, με τη δικαιολογία πως δέν έκει δουλειές, τους δά υπόλοιπους 100 να τους προσλάβει όποτε θέλει και αν θέλει.
 3. 6 μέρες προειδοποίηση σε περίπτωση άπόλυσης (άντι 15 μέρες που ήταν το αίτημα).
 4. 5 μεροκάματα άποζημίωση για κάθε χρόνο σε περίπτωση άπόλυσης (άντι 15 που ζητήθηκε).
 5. Πληρωμή για δέκα γιορτάσιμες μέρες άργίας (δπως υποβλήθηκε).
 6. Άποζημίωση το 44% ωρο και συνέκλιζεται ή επιπλή κλίμακα ωρών δουλειάς.
 7. Αύξηση 10—17 ομο (άντι 15—20 ομο που έζητείτο).
- (Συνέχεια στην 3η σελίδα)

KOMMER Η ιδεώδης ύπηρεσία **COMMER**
Μεταφορών στην Κύπρο

ΕΡΓΑΤΗΣ

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΕΟ ΚΑΙ "Η ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΔΡΑΣΙΣ," ΤΗΣ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ

«Όργάνωση σημαίνει δύναμη, και δύναμη σημαίνει επιβολή».

Δεν μπορούσε φυσικά να γίνει αλλιώς. Τα κόμματα ιδρύονται για να εξυπηρετούν τις τάξεις που τα ιδρύουν. Οι εφημερίδες των κομμάτων, για να εξυπηρετήσουν τα κόμματα. Μά σαν οι άνθρωποι που διευθύνουν τα κόμματα έχουν και ατομικά συμφέροντα, που χρειάζονται εξυπηρέτηση, οι εφημερίδες των κομμάτων διαβέβαινε και λίγο χώρο και γι' αυτό τα συμπερόντα.

Μά για να εξυπηρετηθούν αυτά τα ατομικά συμφέροντα, δεν μπορούνε να σερβιριστούν όμως, όπως είναι, ιδιαιτελή και εγωιστικά. Πρέπει απαραίτητα να κερδοσκοπούν. Πρέπει να γαρνιστούν με ώραία λόγια και να καλυφθούν κάτω από τον άπατηλό μανδύα της κοινο-υικής προόδου και της «Κοινοφελούς Δράσης».

Πρέπει να τονίσουμε όλα τα μικρά καλά τους, τα άσημαντα, για να φανούν τα μεγάλα. Πρέπει να κρυφτούν τα κακά τους, για να μη τα δει κανένας. Πρέπει, στην ανάγκη, να κρυβεί η να διαστρεβλωθεί ή αλήθεια για να εξυπηρετηθεί ο... άγιος σκοπός της τάξης.

Έτσι, και μια μεγάλη εφημερίδα της Λευκωσίας, που «δεν είναι επίσημο όργανο κανενός κόμματος», μά οι ιδιοκτήτες της είναι όλοι μέλη αυτού του κόμματος κι' οι διευθυντές της, διευθύνοντας το, τις προάλλες βουλήθηκε να πλέξει ένα στεφάνι δόφνης για την... κοινοφελή δράση της Κυπριακής Εταιρίας Μεταφορών και να την ονομάσει συντελεστή της προόδου.

Δέ ξέρουμε ποιός έγραψε αυτά τα κατεβατά, ούτε και μάς ενδιαφέρει. Μά όποιος και να είναι θα πρέπει να είναι πολύ άφελος, αν νομίζει πως ξεγελάει τόσο εύκολα ή κοινή γνώμη μ' αυτό το τρόπο. Πρέπει να μάθουμε όλοι εκείνοι που ζητούν να επιρεάσουν την κοινή γνώμη με ώραία λόγια, πως οι άνθρωποι που διαβάζουν ανάμεσα στις γραμμές, οι άνθρωποι που δεν ξεγελάονται από διαφανείς διθυράμβους, έχουν πιά πληθύει. Δεν γελιέται πιά η κοινή γνώμη τόσο εύκολα.

«Ο κοινός αναγνώστης» έμαθε πιά να ζυγίζει, τι διαβάζει, έμαθε να ξεχωρίζει το σωστό απ' το στραβό, έμαθε να σκοντάρει τα έργια τα μεγάλα λόγια και τους πομπώδεις επίθους. Γελάει με την άφελεια πολλών μεγαλόσχημων μπακαλοδημοσιογράφων, που προσπαθούν να τον επηρεάσουν. Κι' έτσι, ή επιδραση του τύπου πένω στη κοινή γνώμη καθητήθησ σήμερα, ως ένα σημείο, να είναι σχεδόν ανύπαρκτη.

Ένας σιωφέρ διάβασε το άρθρο για την Κυπριακή Εταιρία Μεταφορών στο «Έθνος». Με ρώτησε αν τ'ό διαβάσει και πώς μου φάνηκε, αν πρόσεξα πως δεν έλεγε πολλά, που θα έπρεπε να τα πεί. Του

είπα να μου γράψει σ' ένα χαρτί την κριτική του γι' αυτό το άρθρο. Μά την απλή γλώσσα του εργατή, του «αγράμματος», κι' όχι με την έσκεμμένα ύστεροβουλα, σκοταδική κι λαβυρινθώδικη γλώσσα του λογιώτατου καθαρουνσιάνου, ο σιωφέρ βρήκε αυτά:

«Αυτός που έγραψε το άρθρο περιέγραψε με τα πιο ώραία και χτυπητά λόγια τα καλά. Για την καλωσύνη και την προοδευτικότητα των διευθυντών».

«Ένο από τα καλά που κάνανε έντύπωση στον άρθρο γράφο, είναι κι' ο μεγάλος αριθμός των εργατών της εταιρίας: 350. Ίκανοποιήθηκε, όμως, ν' αναφέρει τον αριθμό. Δέ μπορούσε να ενδιαφερθεί και να μάς

πεί κάτω από ποιές συνθήκες εργάζονται αυτοί οι 350—πόσες ώρες το μερόνυχτο, πόσα πέρνουν, αν έχουν άδεια σαν άρωσάησους, αν μπορούνε να ξεκουραστούνε έστω και μια βδομάδα τον χρόνο».

«Δεν ενδιαφέρθηκε να μάθει και να μάς πεί ο άρθρογράφος αν είναι αλήθεια πως οι χαμηλές της εταιρίας εργάζονται 15 (δεκαπέντε) ώρες την ημέρα, αν οι σιωφέρδες είναι υποχρεωμένοι να πηγαίνουν στο γκαράζ από τις 5-5 1/2 το πρωί, κι' αν ξεκινώντας ξέρουν αν θα στραφούνε στο σπίτι τους και πότε».

«Όστερα λέγει ο άρθρο γράφος, πως η εταιρία δεν θα επηρεάσει τα συμπερόντα των μικροϊδιοκτητών αυτοκινήτων. Έδω είναι που τόκανε θάλασσα. Πώς μπορεί η εταιρία αυτή να μη επηρεάσει αυτά τα συμπερόντα; Τι μπορεί π.χ. να κάμει ένας που έχει ένα ταξί με μια «κοτζύμ» εταιρία, που έχει δόκαρο στόλο από ταξί, γραφεία τηλέφωνα κι' οργανωμένο δίχτυ συγκοινωνίας σ' όλη την Κύπρο; Θά άναγκασθεί στο τέλος να της πουλήσει τ' αυτοκίνητό του (αν τ' αγοράζει ή ίδια) και να γίνει υπάλληλος-μισθόδουλος της. Μήπως δεν άγοράσει η εταιρία πριν λίγες μέρες μια δόκαρη επιχείρηση-γραφεία ταξί, και δεν βρικόεται σε συμφωνία ν' άγοράσει ακόμα μια; Και να δούμε στο μέλλο πόσες άλλες!!!

«Σάν εκείνοι που έχουμε γραφείο και πέντε-έκα ταξί με στρωμένη δουλειά πουλιούνται στην εταιρία, τι μπορεί να κάμει ο μικροϊδιοκτήτης; «Είναι καιρός να ξυπνήσουμε οι σιωφέρδες κι' εργάτες μεταφορών και να νοιώσουμε πως σαν το κεφάλαιο συσπειρώνεται και συγκεντρώνεται για να γίνει πιά πολλή δύναμη να παλαιώσει και να κερδίσει, έτσι κι' οι εργάτες θα πρέπει να καταλάβουν πως μόνο με τη συνένωση, με την όργανωση και με τη Συντεχνία θά μπορούνε να υπερασπίσουνε και να καλυτερένουνε τα μεροκάματα και τη ζήση τους».

«Όλοι οι σιωφέρδες, χαμάλδες κι' υπάλληλοι, ανεξάρτητα από έθνικότητα, θρησκεία και πολιτικές αντί-

(Συνέχεια από την 2η σελίδα)
8. Μετά την άπεργία να συζητήσει ή επιτροπή με την εταιρία το ζήτημα του Ταμείου Προνοίας και Ίατρικής Περίθαλψης.

—ΚΡΙΣΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Μπορούμε να πούμε πως οι εργάτες που πιάσαμε δουλειά και κέρδισαν. Το πιο σπουδαίο όμως είναι ο έρωπος που έκλεισε ή άπεργία και που περάχησαν στο δρόμο 100 εργάτες άεργοι, εργάτες με ύπηρεσό στην εταιρία από 1 χρόνο ως 15 χρόνια. Η άπεργία δεν έφερε να κλείσει με το όρο της πρόσληψης μόνο 150 εργατών, άντι 250 που ήταν οι άπεργοί, μά και δε φάνηκαν άπεργοσπάστες. Για να κερδίσουνε το κοινό πως οι άπεργιοί δεν είχαν τέτοια διάθεση να σπάσουν την άπεργία, το πληροφορώ, πως μεχρι σήμερα (25 τ' Αυγούστου) οι εργάτες που έμειναν έξω από τη δουλειά δεν πήγαν να ζητήσουν ξεχωριστά δουλειά από την εταιρία.

Για να κλείσει ή άπεργία με τέτοιο έδοσο τέλος συνέεινε ή Π.Ε.Ο. (μέσω του Γ.Γ. της Α. Ζιαριδής) και Ε.Σ.Ε Λεμεσού. Μας είπαν πως «κερδίσουμε τόσα πολλά, άπεργία, είδ, άλλους μπορεί να σπάσει ή άπεργία!! και έτσι να χάσουμε κι, τα τα λίγα που κερδίζουμε». Μια και... κερδίσουμε, μάς είπαν, τόσα άλλα, δεν πειράζει αν θα μένουν 100 εργάτες χωρίς δουλειά!!!

Επίσης μάς τόνισαν, πως ή εταιρία κατά την διάρκεια διαπραγματεύσεων τους... ύπεσέληθη, άνεπίσημα όμως, πως θα προσλάβει και άλλους εργάτες από τους 150, γιατί... μπορεί να παρομοιαστεί περισσότερο δουλειά από όση υπολογίζει τώρα! «Αυτό, μάς είπαν, ή εταιρία το θέλει χάρην του γοήτρου της.» Γι' αυτό πρέ-

πει να όργανωθούμε μέσα στη Συντεχνία Όδηγών Αυτοκινήτων. που μπορεί κατόπι να μετατραπεί σε Συνδικάτο Μεταφορών και θα μπορεί ν' αντιπεζέλει και να υπερασπίσει τα συμπερόντα των εργατών έναντια στις επιθέσεις του συγκεντρωμένου κεφαλαίου».

Αυτή ήταν ή κριτική του σιωφέρ. Είναι γραμμένη για τους σιωφέρδες και όλους τους εργάτες Μεταφορών σ' όλη την Κύπρο.
Φ. Τ.

και να δεχτούμε—μάς συν-βουλευσαν οι ήγέτες μας—να πάνε 150 εργάτες στη δουλειά... για να την εύκολοι νούμε' βλέπεται ΣΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΟΜΠΩΧΟΙ οι ήγέτες μας. Σκέφτηκαν ή γοήτρο της εταιρίας και άδιαφόρησαν για το γόητρο και προ πάντως, για το ΨΩΜΙ των εργατών! Τώρα αν ή εταιρία τους «ΓΕΛΑΣΕ» δεν... πρσίνα καθόλου αυτοί, γιατί τσ'ό είναι... σε βάρος της Έταιρίας.

«Ας πληροφορηθώ εν τίσης οι εργάτες, πως τη νύχτα της συνέλευσης που οι ήγέτες έκαναν την εισήγηση για τη λήξη της άπεργίας, δεν δέχτηκαν έρωσάησ, παρατήρησεις και εισηγήσεις από μέρους των εργατών, άλλα ήθελαν ν' άποφασίσουν τη λήξη της άπεργίας, γιατί ήλθσαν... βιάζονται να συναντήσουν τη διεύθυνση της εταιρίας και να υπογράψουν τα συμβόλαια, μήπως και μετανοιώσα ή εταιρία!! Η συνέλευση άρχισε ή ώρα 5.15 μ.μ. και έκλεισε ή ώρα 5.35, δηλ. μέσα σε 20 λεπτά. Μετά να 20 τοίτα λεπτά διάλυσαν τη συνέλευση και ή επιτροπή έβρεξε στην εταιρία για να της πεί πως... οι εργάτες έλυσαν την άπεργία και να υπογράψουν τα συμβόλαια.

«Άλλά στο διάστημα αυτό οι εργάτες συζητήσαν με τον Α. Ζιαριδή, τον Γ. Χριστοφόρου, τον Παντίνο και άλλους τους άλλους ήγέτες, γιατί δεν τους έπείσαν να μιλήσουν σ' ή συνέλευση και να πούν τη γνώμη τους και πως ή άπεργία δεν πέτυχε με τον τρόπο αυτόν αλλά ΠΡΟΔΟΘΗΚΕ. Βλέπετε, ή άπεργία βρήκε αυτό το έδοσο τέλος όχι από τους άγοράτες, άλλα από την ΗΓΕΣΙΑ τους, την ήγεσία που πήγε και στην... Πράγα για να δώσει... καθοδήγηση στο Παγκόσμιο προλεταριάτο! Καθμένη εργατιά! Σε ποιών τα χέρια παραδώσανε την καθοδήγηση σου!

Αυτό είναι δε ιστορικό της άπεργίας ΚΕΟ, της άπεργίας 250 εργατών που βάσταξε 39 μέρες ΧΩΡΙΣ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΑΠΕΡΓΟΣ ΠΑΣΤΗ!

«Ένας εργάτης της ΚΕΟ «που πήρε δουλειά».
Λεμεσός, 25/8/47

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Μόνο με βαλίτσες εργοστασίου ΚΩΣΤΕΑ είναι τα ρούχα σας άσφαλμένα. Όδες Γιαού άρ. 2. ΛΕΥΚΩΣΙΑ.
Πώληση χονδρική και λιανική

ΙΔΡΥΣΗ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΣ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΩΝ ΠΑΦΟΥ

ΚΤΗΜΑ (Του άνταγορητή μας) —Τόν περασμένο μήνα συνήλθαν σε συνέλευση πολλοί λιμενεργάτες της πόλης μας, ανεξάρτητα από φιλή και θρησκεία και άποφάσαν την ίδρυση Συντεχνίας Λιμενεργατών Πάφου. Στη συζήτηση που επακολούθησε διαπισώθηκε πιά, οι εργάτες γενικά, άνεξάρτητα από τα πολιτικά τους φρονήματα, πρέπει να όργανωθούν σε κοινές Συντεχνίες που μ' αυτές θα διεδικήσουν, ένωμένοι και άδιάσπαστοι, τα δικαιά τους. Κατάδικα στακε ή άποψη της διάσπασης του Έργατικού Κινήματος της Κύπρου από τα διάφορα πολιτικά κόμματα, για την εξυπηρέτηση των κομματικών τους συμφερόντων. Τονίστηκε πως ή συνδικαλιστική γραμμή της σημερινής ήγεσίας του εργατικών Συντεχνιών δέ μπορεί παρά να οδηγεί στην πλήρη διάσπαση και καταστροφή του Συνδικαλιστικού κινήματος στην Κύπρο. Αύτη ή γραμμή δεν μπορεί παρά να οδηγεί στη διάσπαση των εργατών από την άποψη με τα πολιτικά τους φρονήματα και τη φυλική ή τους καταγωγή.

Η συνέλευση εξέλεξε την προαορητή της επιτροπή μ' έδωσε για άποψηση το πιο κάτω άνακοινώθην:

«Η παρούσα γενική συνέλευση επειδή διαπίστωσε την ολέθρια επιδραση που είχαν τα κόμματα ως σήμερα στην ανάπτυξη του συνδικαλιστικού κινήματος στην Πάφο και στην Κύπρο γενικά, ήπειδή θέλει να κρατήσει τη νέα συντεχνία μακριά από κομματικές έπιρροές και επιδράσεις, για να μπορούσει να προσπίσει τα συμπερόντα των μελών της, για τόσο διατηρήσει:

1. Η υπό ίδρυση Συντεχνία Λιμενεργατών Πάφου είναι ανεξάρτητη και δεν άνήκει σε κανένα συνδικαλιστική ένωση, ούτε εδρίσκει υπό την επιδραση ο-

ποδότης κομματικής παράταξης ή μερίδας.
2. Η Συντεχνία Λιμενεργατών Πάφου σά βασικό σκοπό της έχει την προάσπιση των επαγγελματικών συμφερόντων των μελών της, όπως προνοείται από το καταστατικό.
3. Η Συντεχνία Λιμενεργατών Πάφου είναι έτοιμη να συνεχίσει με σπονδήσεις άλλο συνδικαλιστικό όργανισμό άνεξάρτητα από φιλή ή θρησκεία, για την άποψηση των καθαρά εργατικών συμφερόντων, τόσο των μελών της ελλείκ, όσο και της εργατικής τάξης γενικά από κομμάτι όμως περίσπηση δε θα γίνει όργανο έξυπηρέτησης οικιαδέπτεται υπάρχουσας παράταξης».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΝΑ ΚΡΑΤΗΘΕΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΛΑΝΘΑΝΟΝΤΗ. ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΔΙΑΣΠΟΡΗΣ ΠΟΥ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ ΕΧΑΜΕΝ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ, ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΝΤΙΛΗΦΘΟΥΝ ΠΩΣ Η ΔΙΑΣΚΟΡΪΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣ ΕΦΕΛΘΕ ΤΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ.

Καίηχο των εργατών είναι να μπουν μέσα στην δύναμη της ΠΕΟ και έτσι μέσα να συντονίσουν τον άγώνα τους μαζί με όλους τους λιμενεργάτες της Κύπρου για την καλυτερέψη της θέσης τους και το ξεσκλάρωμά τους. Για τ'ό ζήτημα τούτο θά γράψουμε πλατιά σε άλλη μας έκδοση.

ΛΕΩΝ ΤΡΟΤΣΚΥ ΠΑΛΙ ΚΙ' ΑΚΟΜΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ Ε.Σ.Σ.Δ

ΛΕΩΝ ΤΡΟΤΣΚΥ

έξηγήσους την προσωπική μου έχτιμηση για το σοβιετικό κράτος ψυχασαυτικά. «Επειδή ο Τρότσκι πήρε μέρος στη Ρωσική, του είναι δύσκολο να ή καταλείψει την ίδια του εργατικού κράτους, γιατί τότε πρέπει άπαρηυθεί την υπόθεση όλης του της ζωής» κλπ. Πιστεύω πως ό γέρο-Φρόντ, που ήτανε πολύ ύπερδερκής, θα τράβαγε λιγάκι τ' αυτιά τέτοιου είδους ψυχασαυτικών. Φυσικά δεν θά διακινδύνευα ποτέ νά κάνω έγω κάτι παρόμοιο. «Όστόσο πρέπει να διαβεβαιώσω τους κριτικούς μου ότι ό υποκειμενισμός και ή άισθηματολογία δεν είναι με το μέρος μου άλλα με το δικό τους».

Η συμπεριφορά της Μόσχας, που ξεπείρασε όλα τα όρια της άχρηστότητας και του κυνισμού, προκαλεί μια εύκολη έξεγερση σε κάθε προλεταριακό έπαναστάτη. Η έξεγερση γεννάει την άνάγκη της όρησης. Όταν οι δυνάμεις για μια άμεση δράση δεν ύπάρχουν, οι άυπόλητοι έπαναστάτες έχουνε μια τάση να καταφεύγουν σε τεχνητές μεθόδους. Έτσι γεννιέται π.χ. ή ταχτική της άτομικής τρομοκρατίας. Πιά συ-

πεί πως ο σκελετός είναι στραβωμένος, οι ρόδες βγαμένες και το μοτέρ χαλασμένο, θά μπορούσε, πολύ δικαιολογημένα να πεί: «Αυτό δεν είναι αυτοκίνητο—ό διάβολος έβρει τί είναι!». Μια τέτοια έχτιμηση δεν θα κερδίσει του τεχνικού και έπιστημονική άξία, άλλα θά έξέφραζε τη δικαιολογημένη άντιδραση του τεχνικού για τη δουλειά αυτή που κάνανε οι γκάγκστερ. «Ας ύποθέσουμε, ωστόσο, πως αυτός ο ίδιος τεχνικός χρειάζεται να επιδιορθώσει το άντικείμενο που το άνάσσει ο διάβολος έβρει τί είναι». Σ' αυτή την περίπτωση θά ξεκινήσει όπ'ό τη διαπίστωση πως έχει μπροστά του ένα χαλασμένο αυτοκίνητο. Θα καθίσει ποιά μέρη είναι άκόμη γερά και ποιά θέλουν επιδιορθωση για ν' άπάρσασε πως θ' άρχίσει τη δουλειά του. «Ο ταξικός σκελετός εργατής θα κρατήσει μια παράμοια στάση απέναντι στην ΕΣΣΔ. Έχει όλο το δικό να πεί ότι οι γκάγκστερ της γραφειοκρατίας μετατρέπουνε το εργατικό κράτος σ' ένα «ό διάβολος έβρει τί είναι». Όταν όμως περάσει από το έκρηκτικό έξέσπασμα στη λύση του πολιτικού προβλήματος, είναι άναγκασμένος ν' άναγνωρίσει πως έχει μπροστά του ένα χαλασμένο εργατικό κράτος όπ'ό το μο-

τέρ της οικονομίας έχει πάθει βλάβη μά που έξακολουθεί άκόμη να τρέχει και που μπορεί άλοκληρωτικά να επιδιορθωθεί αν άντικατασταθούν όρισμένα μέρη του. Βέβαια αυτό είναι μά μά ήραολογία. «Όστόσο αξίζει να σκεφθούμε πάνω σ' αυτό».

ΕΝΑ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

«Άκούονται μερικές κραυγές: «Αν συνεχίσουμε ν' άναγνωρίζουμε, ωστόσο, σαν εργατικό κράτος, θά χρειαστεί να καθορίσουμε μια νέα κατηγορία: το άντεπαναστατικό εργατικό κράτος». Αυτό το έπιχειρήμα προσπαθεί να προκαλήσει έντύπωση στη φαντασία μας αντιπαράδόντας ένα καλό προγραμμικό κανόνα σε μια άθλια τιποτένια και άκόμα άποκρουστική πραγματικότητα. Αλλά δεν έχουμε παρατηρήσει μερα με τη μερα από το 1923 πώς το σοβιετικό κράτος έπαιξε ένα όλοένα και περισσότερο άντεπαναστατικό ρόλο στο έθνικ στίβο; Ξεχάσαμε την πείρα της κινεζικής έπαναστάσης, της γενικής άπεργίας στην Άγγλία και τέλος την πολύ πρόσφατη πείρα της Ιαπωνικής έπαναστάσης; Υπάρχουν δυό υπελάδες άντεπαναστατικές εργατικές Διεθνείς. Οι κριτικοί αυτοί φαίνεται έχουνε ξεχάσει αυ-

τή τη «κατηγορία». Το πρέιντ—γιούινους της Γαλλίας, της Μεγάλης Βρετανίας, των Ένωμένων Πολιτειών και των άλλων χωρών ύποτιχίζουμε όλοκληρωτικά την άντεπαναστατική πολιτική της μπουρζουαζίας τους. Αυτό δεν μάς μπόρζει να τα χαρακτήρισουμε σαν πρέιντ—γιούινους, να ύποτιχίζουμε τα προοδευτικά τους βήματα και να τα υπερασπίσουμε έναντια στη μπουρζουαζία. Γιατί είναι άδύνατο να μεταχωρίσουμε την ίδια μέθοδο απέναντι στο άντεπαναστατικό εργατικό κράτος; Σε τελευταία άνάλυση ένα εργατικό κράτος είναι ένα πρέιντ—γιούινους που είναι καταλάβει την έξουσία. Η διαφορά όη στάση σ' αυτές τις δυό περιπτώσεις έξηγείται από το άπλο γεγονός ότι τα πρέιντ—γιούινους έχουνε μια μακρά ιστορία κι' έχουνε συσθεθεί να τα θεωρούμε στο πρέγραμμά μας σαν πραγματικότητα. Αλλά ή πλά σαν κατηγορίες. Αλλά όσον έφραξε το εργατικό κράτος άποβείσμε μια άνικανότητα να το άντεκρούσμε σαν ένα πραγματικό ιστορικό γεγονός που δεν έχει ύποταχθεί στο πρόγραμμά μας.

(Η συνέχεια στο έρχόμενο)
18 Οχτώβρη 1939 Α. Τ.

200 ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΓΩΝΙΖΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΨΩΜΙΤΟΥΣ

Νέος σκληρός αγώνας της εργατικής τάξης ενάντια στην εκμετάλλευση της Κυβέρνησης. - Όλοι οι εργάτες να βοηθήσουν δλικά και ήθικά τους αγωνιζόμενους αδερφούς τους.

Από 17 τώρα μέρες 200 κυβερνητικοί εργάτες κατέβηκαν σε απεργία διεκδικώντας 1) αύξηση μισθολογίου, 2) επέκταση τής οικογενειακών επιδομάτων και 3) την εφαρμογή του 44ώρου. Είναι γενικά παραδεγμένο πως οι κυβερνητικοί εργάτες ήταν η χειρότερα αμοιβομένη τάξη των εργατών, και από την άποψη των μισθολογικών και από την άποψη των οικογενειακών επιδομάτων.

Από 17 τώρα μέρες 200 κυβερνητικοί εργάτες κατέβηκαν σε απεργία διεκδικώντας 1) αύξηση μισθολογίου, 2) επέκταση τής οικογενειακών επιδομάτων και 3) την εφαρμογή του 44ώρου. Είναι γενικά παραδεγμένο πως οι κυβερνητικοί εργάτες ήταν η χειρότερα αμοιβομένη τάξη των εργατών, και από την άποψη των μισθολογικών και από την άποψη των οικογενειακών επιδομάτων.

Από 17 τώρα μέρες 200 κυβερνητικοί εργάτες κατέβηκαν σε απεργία διεκδικώντας 1) αύξηση μισθολογίου, 2) επέκταση τής οικογενειακών επιδομάτων και 3) την εφαρμογή του 44ώρου. Είναι γενικά παραδεγμένο πως οι κυβερνητικοί εργάτες ήταν η χειρότερα αμοιβομένη τάξη των εργατών, και από την άποψη των μισθολογικών και από την άποψη των οικογενειακών επιδομάτων.

Η ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΝΕΑ ΦΛΑΜΠΟΥΡΑ ΓΙΑ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ

Στις 2 τ' Αυγούστου οργάνωσαν οι εργάτες... η κυβέρνηση της «πλειοψηφίας» του Τσαλδάρη, που φτιάχτηκε στο αίμα...

Ελληνικής κεφαλοκρατίας, έχει τώρα σαν κεντρικές φιλοδοξίες της το να Σοφοδρήσει... Τσαλδάρη, Δέν έχει φυσικά σημασία αν γνέσει ακόμη ο πρώτος...

Πόρρωσι) ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ, ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΤΑΞΗΣ, μπροστά στις άπειλετικές θύελλες που εξαπολύει η ιστορία ενάντια...

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Το Ε' Παγκόσμιο Συνέδριο του «Ανορθωτικού Κόμματος του Έργαζόμενου Λαού» συγκαταστάθηκε στο Θέατρο «Λουκάου» στη Λευκωσία στις 13 και 14 του Σεπτεμβρίου, 1947. Παρευρισθάνον κάπου 104 αντιπρόσωποι, οι οποίοι...

ΠΟΤΕ ο ιμπεριαλισμός κι ο Έλληνικός μοναρχοφασισμός. Τοποθέτησε δε το πρόβλημα του Κυπριακού κινήματος σε ένα πλαίσιο τής ήθικης και δίκαιης σύνδεσης του με τη γενεαλογική πάλη του Έλληνικού λαού για λευτεριά, ανεξαρτησία, δημοκρατική ανάπτυξη και ΕΘΝΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ.

ΠΟΤΕ ο ιμπεριαλισμός κι ο Έλληνικός μοναρχοφασισμός. Τοποθέτησε δε το πρόβλημα του Κυπριακού κινήματος σε ένα πλαίσιο τής ήθικης και δίκαιης σύνδεσης του με τη γενεαλογική πάλη του Έλληνικού λαού για λευτεριά, ανεξαρτησία, δημοκρατική ανάπτυξη και ΕΘΝΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ.

Ο ΔΙΕΚΟΣ ΠΕΥΘ' ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα) Ηρακλής της γαϊ τής προσωρινής οικονομικής και πολιτικής δικτατορίας, που θεωρεί ο γερφύρι προς την εθνική και κοινωνική απελευθέρωση. Πάντα δε στέκεται στην προώθηση γερμής του αγώνα για τής δημοκρατικές ελευθερίες των εργατών...

κής — και τον αγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση τής ντόπιας κεφαλοκρατίας και του ξένου ζυγού, τραβώντας προς την εθνική και κοινωνική λευτεριά τού τόπου. Για την πρόοδο και την ευημερία τής αγροτικής μας οικονομίας, ή εφημερίδα μας θ' αγωνιστεί με όλες τής τής δυνάμεις για την ενοποίηση του αγροτικού κόσμου, που, μαζί με την εργατική τάξη και τής εργαζόμενα στρώματα του λαού, θα προχωρήσει και θα κερδίσει στην εθνική και κοινωνική λευτεριά του τόπου.

λευτές, για την αποτίναξη του ξένου ζυγού και τής καταπίεσης του κεφαλαίου. Πιστεύουμε και διακηρύττουμε πως ή προπαγάνδα «Ένωση τής Κύπρου με την Ελλάδα» είναι ουτοπιστική, αντιμαρξιστική, σοβιτιστική και καρονοσοφική. Γιατί κι αν ακόμη ή προπαγάνδα αυτή θά μπορούσε να πραγματοποιήσει την Ένωση τής Κύπρου με την Ελλάδα, Κυπριακός λαός δεν θά είχαμε όφελαιθεί τίποτε με τήν αλλαγή τής εθνικότητας των εκμεταλλευτών του. Θά ήταν προδοσία τού χειριστού έθνους, αν στην ίσορροπία και μεγαλειώδη στιγμή που τού Κυπριακού προλεταριάτου και οί σύμμαχοι του φτωχομαρξιστάι αγρότες θά κατορθώσουν να διώξουν με τούς αγώνες και τούς μά τους τόν καταχρηστή καπιταλισμό και να εγκαθιδρύσουν λευτεριά από κάθε καταπίεση και τυραννία, έμεις να καλέσουμε τόν ελληνικό καπιταλισμό να ήρθει να επιβάλλει τού ζυγού του. Πρέπει τόν αγώνα μας για τού συνδυασμένους με όλους τούς άλλους καταπιεζόμενους κι εκμεταλλευόμενους γειτονικούς και μακρινούς λαούς για να μπορούμε πραγματοποιήσουν ήν άπείλευτο καθήκον. Τη στιγμή που με τού αίμα τους οι λαοί τής Βορράς, τής Ίνδοκίνας, τής Ίνδοκίνας, τής Αιγύπτου, Παλαιστίνης, τσανών και τσανών άποικιακών σπλάδων αγωνιζούνται για να κερδίσουν τή λευτεριά τους, θάταν παρανόηση τού αγώνα αν έμεις εξακολουθήσουμε τόν στείρο και κούφο αγώνα ενάντια στο ξένο καταχρηστή και άγροτισμό τής συνεργασίας με τούς λαούς αλλότιους για συνδυασμό και ενοποίηση των παγκόσμιων δυνάμεων των καταπιεζόμενων για την πλήρη εθνική και κοινωνική μας λευτεριά. Αλλά τόν αγώνα δείχνει ή εφημερίδα μας κι αυτόν τόν αγώνα θ' ακολουθήσουμε, πιστεύοντας πως ή συνειδητή εργατική κι εργαζόμενη τάξη τού τόπου μας θ' αντιληφθεί τήν δεσμευτική του και θά μας ακολουθήσει στο δρόμο αυτό, που δεν είναι σφωμένος με λουλούδια και άφρονες, αλλά γεμάτος από άγκάθια και τριβόλους, με πού στο τέμα του μας περιμένει ύλους κι έμεις άλλους καταπιεζόμενους λαούς, όπου γής, ή πολυπλήθη πολιτικο-κοινωνική μας Λευτεριά. Αλή είναι ή θέση μας και τού πρόγραμμα τού «Εργατή» πάνω στα διάφορα οικονομικο-κοινωνικο-πολιτικά ζητήματα, που άποσκοπούν τόν Κυπριακό λαό. Τά έκθέσαμε με ειλικρίνεια και σαφήνεια, έλπίζοντας πως τού άναγνωρισμό μας κοινό και ή προλεταριακή τάξη τού τόπου μας θά ερχήσεται τού αγώνα μας και θά υποστηρίξει τήν προσπάθειά μας για τή διαφώτιση τού Κυπριακού λαού. Υπεύθυνος Γιώργος Χαμπαρίδης. Τύπος: «Ελλάς», Λευκωσία

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΩΝ ΤΕΤΑΡΤΟΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΚΑΙΡΟ. (Ιδιαίτερη ύψη ρεσία τού «Εργατή») — «Η επανάστατική Κομμουνιστική Ομάδα τής Αιγύπτου (Τετάρτη Διεθνής) έχει μόλις δημοσιεύσει, τού πρώτου τής μανιφέστο ύστερα άπ' τήν αναδιοργάνωση τής ομάδας. Σημειώνοντας τά πολύ παραβατήγμένα παζάρεματα τήν άπόφαση τής Κυβερνήσεως να υποβάλει έλόκληρο τού πρόβλημα των Βρετανικών στρατευμάτων στόν Ο.Π.Ε. (με τήν ύποστήριξη όλων των άστικών κομμάτων τής Αιγύπτου και των σταλινικών) τού μανιφέστο χτυπά τήν κυβέρνηση για τού μακρόχρονο παιχνίδι τής με τούς Βρετανούς. «Η Κυβέρνηση θέλει να βγάλει τούς βρετανούς άπ' τήν Αιγύπτο κι άπ' τού Σουδάν με ταυτόχρονα φοβάται τή νέα δύναμη που παρουσιάστηκε στό προσκήνιο: Τό προλεταριάτο τής Αιγύπτου.

«Η πιο πολλή Αιγυπτιακή βιομηχανία είναι πολύ φτωχή-μπορεί να διατηρηθεί μόνο με τήν αύξηση τής αγοραστικής δύναμης των μαζών σε βάρος των καπιταλιστών και των φεουδαρχών άφεντάδων—ή άλλοιώς, καλή, αποκλειστική, ξένη αγορά για τά προϊόντα τής. Τό τέλος τής πολεμικής πληθωρικής ζήτησης για Αιγυπτιακά προϊόντα—με τής όρδες των συμμαχικών στρατευμάτων και τής έλλειψης συναγωνισμού—έστρεψε τά μάτια των καπιταλιστών τής Αιγύπτου στή Σουδανέζικη αγορά. «Η αύξηση τής αγοραστικής δύναμης των μαζών, και ή επέκταση τής άστικής—δημοκρατικής επανάστασης που θά πλάταινε τής έσωτερικής δυνατέτητες—αδ τά είναι τά καθήκοντα που ή άστική τάξη τής Αιγύπτου άποαιρέσεται με φόβο και

τά δύο άπεικούν να δυναμώσουν τόν έκθρό τής. Τό προλεταριάτο που αύξήθηκε άπό 412.000 τού 1937 επί 1.500.000 τού 1946. Πραγμα (ή άστική τάξη) να δοκιμάσει τήν τύχη τής σής ημπεριαλιστική εκμετάλλευση τού Σουδάν συνδέοντας το με τού χρηματικό και τελώνει άκό τής ούστια. Συναπομένουν όλα τά γλωσσικά και φυλετικά έπιχειρήματα για τού Σουδάν είναι καθαρή μπλόφα για να στηριχθεί ή οικονομική και πολιτική διεύδυση. Οί Τεταρτοδιεθνιστές τής Αιγύπτου άποκηρύττοντας τή Βρετανική ημπεριαλιστική κατοχή και τήν άναγκασμένη άποχώρησήν τήν προσκάθεια τής άστικής τάξης τής Αιγύπτου να κάνει τού ίδιο στο Σουδάν. Άπαιτούν: «Άμεσο και λωρε έθρους έξκούμπωμα των Βρετανικών στρατευμάτων άπ' τήν Αιγύπτο και τού Σουδάν, και τού δικαίωμα τού σουδα

«Η πιο πολλή Αιγυπτιακή βιομηχανία είναι πολύ φτωχή-μπορεί να διατηρηθεί μόνο με τήν αύξηση τής αγοραστικής δύναμης των μαζών σε βάρος των καπιταλιστών και των φεουδαρχών άφεντάδων—ή άλλοιώς, καλή, αποκλειστική, ξένη αγορά για τά προϊόντα τής. Τό τέλος τής πολεμικής πληθωρικής ζήτησης για Αιγυπτιακά προϊόντα—με τής όρδες των συμμαχικών στρατευμάτων και τής έλλειψης συναγωνισμού—έστρεψε τά μάτια των καπιταλιστών τής Αιγύπτου στή Σουδανέζικη αγορά. «Η αύξηση τής αγοραστικής δύναμης των μαζών, και ή επέκταση τής άστικής—δημοκρατικής επανάστασης που θά πλάταινε τής έσωτερικής δυνατέτητες—αδ τά είναι τά καθήκοντα που ή άστική τάξη τής Αιγύπτου άποαιρέσεται με φόβο και

«Η πιο πολλή Αιγυπτιακή βιομηχανία είναι πολύ φτωχή-μπορεί να διατηρηθεί μόνο με τήν αύξηση τής αγοραστικής δύναμης των μαζών σε βάρος των καπιταλιστών και των φεουδαρχών άφεντάδων—ή άλλοιώς, καλή, αποκλειστική, ξένη αγορά για τά προϊόντα τής. Τό τέλος τής πολεμικής πληθωρικής ζήτησης για Αιγυπτιακά προϊόντα—με τής όρδες των συμμαχικών στρατευμάτων και τής έλλειψης συναγωνισμού—έστρεψε τά μάτια των καπιταλιστών τής Αιγύπτου στή Σουδανέζικη αγορά. «Η αύξηση τής αγοραστικής δύναμης των μαζών, και ή επέκταση τής άστικής—δημοκρατικής επανάστασης που θά πλάταινε τής έσωτερικής δυνατέτητες—αδ τά είναι τά καθήκοντα που ή άστική τάξη τής Αιγύπτου άποαιρέσεται με φόβο και

τά δύο άπεικούν να δυναμώσουν τόν έκθρό τής. Τό προλεταριάτο που αύξήθηκε άπό 412.000 τού 1937 επί 1.500.000 τού 1946. Πραγμα (ή άστική τάξη) να δοκιμάσει τήν τύχη τής σής ημπεριαλιστική εκμετάλλευση τού Σουδάν συνδέοντας το με τού χρηματικό και τελώνει άκό τής ούστια. Συναπομένουν όλα τά γλωσσικά και φυλετικά έπιχειρήματα για τού Σουδάν είναι καθαρή μπλόφα για να στηριχθεί ή οικονομική και πολιτική διεύδυση. Οί Τεταρτοδιεθνιστές τής Αιγύπτου άποκηρύττοντας τή Βρετανική ημπεριαλιστική κατοχή και τήν άναγκασμένη άποχώρησήν τήν προσκάθεια τής άστικής τάξης τής Αιγύπτου να κάνει τού ίδιο στο Σουδάν. Άπαιτούν: «Άμεσο και λωρε έθρους έξκούμπωμα των Βρετανικών στρατευμάτων άπ' τήν Αιγύπτο και τού Σουδάν, και τού δικαίωμα τού σουδα